

شنبه 22 اردیبهشت 1397 - 25 شعبان 1439 - 12 می 2018

ورود "مورگان شوستر" آمریکایی به تهران به منظور اصلاح امور مالی کشور (1290 ش)

ورود "مورگان شوستر" آمریکایی به تهران به منظور اصلاح امور مالی کشور (1290 ش) به دنبال موافقت مجلس با استخدام مستشاران خارجی برای سامان دادن اوضاع اقتصادی کشور، دولت ایران در پی انجام قراردادی با ایالات متحده آمریکا، یک هیئت مستشار مالی برای اصلاح امور مالی به کشور دعوت کرد و در این روز، هیئتی به ریاست مورگان شوستر وارد ایران شد. مجلس شورای ملی با اطمینان به حسن نیت شوستر و همراهانش، به آنان درباره هر نوع فعالیت برای اصلاح امور مالی ایران، اختیار تام داد، ولی این عمل ایران، به دولت روس بسیار گران آمد و روس‌ها مصمم شدند کاری کنند که شوستر و معاونینش از کار برکنار شوند. از این رو، به بهانه‌ای واهی به دولت ایران برای اخراج شوستر اولتیماتوم داد که با مخالفت مجلس مواجه گردید. در این حال قوای روس نیز به شهرهای آذربایجان و به ویژه تبریز یورش بردند و به قتل و غارت پرداختند. این عمل، دولت ایران را به برکناری شوستر وادار کرد و فردی وابسته به روس‌ها را به جای وی برگزید. آزادی منطقه شلمچه توسط رزمندگان اسلام (1361 ش)

رزمندگان اسلام در ادامه عملیات ظفرمند بیت المقدس منطقه شلمچه را از تصرف قوای بعثی آزاد کردند. در این روز با آزادی شلمچه اراضی آزادشده بدست نیروهای پرتوان اسلام حدود 3060 کیلومترمربع محاسبه شد و تعداد هواپیماهای سرنگون شده دشمن به بیش از 26 فروند رسید.

قتل "ابومسلم خراسانی" رهبر قیام سیاه جامگان به فرمان "منصور دوانیقی" (137 ق)

عباسیان که از نوادگان عباس عموی پیامبر (ص) بودند، برای از هم پاشیدن حکومت بنی‌امیه و دست‌یابی به حکومت مسلمین، به بهانه‌ای طرفداری از اهل بیت (ع)، با پشتیبانی مردم قیام کردند. مسئولیت دعوت از مردم خراسان به "ابن یسار" مقلّب به "ابومسلم" سپرده شد. ابومسلم که سپاه خویش را سیاه پوش نموده و نام سیاه جامگان را بر آن نهاده بود، ابتدا در خراسان و سپس در عراق به پیروزی رسید و با تلاش و همت او بود که خلافت عباسی روی کار آمد. با این حال، پس از مدتی "منصور" دومین خلیفه عباسی که از موقعیت "ابومسلم" در هراس افتاده بود، با ترفندی او را به سوی مداین کشانده و در 25 شعبان سال 137 ق او را به قتل رساند. پس از قتل ابومسلم، گروهی از یارانش به خونخواهی او برخاستند و کشمکش‌های ناشی از این خونخواهی تا مدت‌ها ادامه داشت.

پایه گذاری "قیام سربداران" در سبزوار (737 ق)

سربداران گروهی بودند که از ظلم و تعدی مغولان که در آن زمان ایران را تحت سلطه داشتند به ستوه آمده بودند. آنان تحت رهبری روحانیون مبارزی چون شیخ خلیفه، شیخ حسن جوری، با مغولان و عوامل دست نشانده‌های آنان مبارزه کردند. شعار قیام کنندگان این بود که یا ظالم و ستمکار را نابود می‌کنیم و یا بالای دار می‌رویم ولی ننگ را نمی‌پذیریم که به همین دلیل آن‌ها را سربداران نامیدند. سربداران حدود نیم قرن بر مناطقی از شمال شرق ایران حکومت کردند و سرانجام، تیمور گورکانی در سال 788 ق، حکومت آنان را منقرض کرد.

تقسیم برلین پایتخت آلمان به دو قسمت شرقی و غربی (1949 م)

به موجب توافق‌های پس از جنگ جهانی دوم بین چهار دولت اشغال کننده آلمان صورت گرفت، آلمان بین این چهار دولت تقسیم شد و برلین پایتخت آلمان نیز با اینکه در وسط منطقه اشغالی شوروی واقع بود، در اختیار چهار دولت شوروی، فرانسه، انگلستان و آمریکا قرار گرفت. اما پس از چندی، اتحاد جماهیر شوروی با هدف خارج کردن نیروهای نظامی غرب از آلمان شرقی، شهر برلین را محاصره کرد و کلیه راه‌های زمینی و آبی منتهی به آن را بست. استدلال استالین این بود که اگر غرب خواستار تشکیل کشور آلمان غربی است، لازم نیست به حضور خود در آلمان شرقی ادامه دهد. اما استدلال می‌کرد که چون چکسلواکی در دست شوروی است و نروژ نیز در معرض خطر قرار دارد، بنابراین اگر سه دولت دیگر، از آلمان شرقی و برلین عقب‌نشینی کنند، به معنای سقوط آلمان غربی خواهد بود. لذا هاری ترومن، رئیس جمهور وقت آمریکا تصمیم گرفت محاصره برلین را بشکند. در این میان، شورای امنیت ملی آمریکا نیز با هدف جنگ مقابله با شوروی، دو گروه از بمب‌افکن‌های خود را که حامل بمب هسته‌ای بودند، به انگلستان اعزام کرد. در این میان، پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو در چهارم آوریل 1949 م تشکیل شد و آمریکا با شکستن محاصره برلین، تا آستانه جنگ با شوروی پیش رفت. ادامه این بحران در نهایت به تقسیم برلین به دو قسمت شرقی و غربی در دوازدهم مه 1949 م انجامید. از دیگر پیامدهای این بحران، تقسیم آلمان به دو کشور آلمان غربی در 23 مه و آلمان شرقی در 7 اکتبر آن سال بود. در این میان هر چند برلین بین شوروی و سه دولت دیگر به دو قسمت تقسیم گردید ولی با ساخت دیوار معروف برلین در 17 اوت 1961 م، جدایی شرق و غرب بیش از پیش شدت

گرفت. برلین تا سال 1989م همچنان دو نیمه بود و در نهایت در نهم نوامبر این سال، باتخریب دیوار برلین، پایتخت آلمان یک‏پارچگی خود را به دست آورد.